"తిరుపతి వెళ్దామండీ" అంది జానకి.

"అదేమీ! హఠాత్తుగా ఇలాంటి బుద్ధిపుట్టింది" అన్నాడు రామచంద్రుడు తలగడ అడ్డంగా మడిచి తలకింద పెట్టుకుని తాంబూలం నవుల్తూ.

అతన్ని ఓమారు లేపి తలగడ సరిగ్గా పెట్టి జానకి మొదలుపెట్టింది.

మా తమ్ముడు ఉత్తరం రాసాడండి! వాడూ పద్మా వెళ్తున్నారుట! అక్కడ గుడిలో వాళ్ల అత్తారి తరపు బంధువొకాయన నా మొహం బంధువేంటీ స్వయానా పినతండ్రి పనిచేస్తున్నారుట! దర్శనం చాలా బాగా అవుతుందట!"

జానకి చెపుతూండగానే రామచంద్రుడు విసురుగా లేచాడు నవుల్తూ నవుల్తున్న తాంబూలాన్ని ఊపేసి ఉగ్రనరసింహుడయిపోయాడు.

ప్రపంచంలో ఇంత ఘోరకలి తాండవిస్తోందంటే తాండవించదూ మరి! అసలుకి భగవంతుడు ఎంత చులకన అయిపోయాడూ! ఆయన కొండమీద ఉన్నాడంటే సర్దాకి ఉన్నాడా! నిన్నూ నన్నూ, మీ తమ్ముడినీ, మీ నాన్ననీ అందరికీ ఏమాత్రం భక్తీ శ్రద్ధా అఘోరించాయో నిగ్గు తేల్చడానికే ఉన్నాడు ఆ కొండల్లో. అసలుకి నీకు బుద్ధి ఎలా వస్తుంది మీ నాన్న చూస్తే. మునసబు!

ఈ వరసన మాట్లాడుతున్న ఆయాసపడుతుమయింది కూడానూ

అసలుకి మనం ఎప్పుడో వెళ్లాలి! అదిసరే! మనం దేవుడి దగ్గరయినా నిజాయితీగా ఉండకపోతే ఎలా చెప్పూ? క్యూలలో నుంచోవాల్సి వస్తే నించోవాలి! గంటలు గంటలు దర్శనం కోసం నిరీక్షించాల్సి వస్తే నిరీక్షించాలి! మనకెవడో చుట్టం ఉన్నాడూ వాడేదో ఏర్పాట్లు చేస్తాడు దొడ్డిదోవలో చూపిస్తాడూ అంటే నువ్వెన్ని చెప్పు జానకీ! ఆ ఏడుకొండలవాడు మెచ్చుడు! అసలు మనుషులు ఆయనదగ్గరే సరిగ్గా మసలకపోతే యింకెక్కడయినా ఏం అఘోరిస్తారూ/అతను మాట్లాడుతూండగానే జానకి రేడియో ఆన్‌చేసి వాల్యూమ్ తగ్గించి కూర్చుంది.

"పోన్లెండి! మీరు ఒప్పుకున్నారని మా తమ్ముడికి రాస్తాను అంది జానకి ఆవులిస్తూ.

ఉమాకాంతం స్వయంగా స్టేషన్‌కి వచ్చాడు. ఆయన స్వయంగా రామచంద్రుడి బావమరిదికి పినమామగారు. చిన్న లౌకికమైన నవ్వు ఆయన ప్రత్యేకత ఉమాకాంతానికి ఆడపిల్లలు లేరు. పద్మంటే ఆయనకి తల్లిపేరని ఆపేక్ష.

రామచంద్రుడు బస్సు ఎక్కేదగ్గరే ఆరంభించాడు. ఉమాకాంతం కబురంపగానే బస్సు టిక్కట్లు వచ్చేశాయి ఇంతమంది ఇలా క్యూలో నించుంటే మనం ఈ రకంగా సంపాదించటం ఆయన మెచ్చుడు అన్నాడు రామచంద్రుడు. తను చాలా నీతిగా ఉంటున్నానన్న ఉత్తేజం అతనిమీద బలంగా నమ్మకం. అయితే నోరువిప్పితే? దానికి జవాబు అతను తయారు చేసుకోలేదు.

వెళ్లి గెస్ట్‌హౌస్ కోసం క్యూలో నించున్నాక అతను చాలా జవాబులు ఊహించుకున్నాడు.

"లోకంలో సకాలంలో వానలు పడటంలేదు. ఎండలు కాయడంలేదు. అంతా తల్లకిందలయిపోతుంది. పేపరు చూడు! రోజూ చావులే! లక్షలు లక్షలు పోతున్నారు. ఏం? ఎందుకనీ? ఇదిగో ఇదీ కారణం. కొండమీద ఉద్యోగాలు వెలగబెట్టే వాళ్లకే నమ్మకాలు లేకపోతే రామ!రామ! తన ఊహాలను క్రోడీకరించి గెస్ట్‌హౌస్‌లో జానకితో ఏకాంతం చిక్కగానే వదిలాడు రామచంద్రుడు.

"ఆయన మంచాడేనండి! మన పద్మను బాగా చూసుకుంటాట్ట! పెట్టుపోతా పూర్వకాలం వాళ్లలా జరుపుతాట్ట అంది జానకి ఆవులిస్తూ.

మంచివాళ్లయిన వాళ్లమీద జానకికి ఉన్న నిర్వచనమేమిటో రామచంద్రుడు యోచించలేదు. మంచివాళ్లకి భగవంతుడిమీద అంత ఖచ్చితంగా నమ్మకం ఉంటుందన్న జానకి నమ్మకాన్నీఅతను పట్టించుకోలేదు.

చూడు జానకీ! ఒక్కోమారు నీకు నీ మొగుడిమీద గురి ఉండదు అది మహాపాపం సుమా! నే చెప్పొచ్చేదేంటంటే అని రామచంద్రుడు వివరిస్తుండగానే జానకి నిద్రపోయింది.

నా అనుమానమేంటంటే. ఆయన ఈ గెస్ట్ కానుకున్నాడు.

ఇంకేం మరి! పదండి ఉమాకాంతం కదలబోయాడు. డబ్బులు పెట్టి కొనుక్కోమన్నాడాయన. దాన్ని దాటితే పాపం మరి ఈ అనుమతిమాత్రం మాటేమిటి?"

రామచంద్రుడికి తర్కమంటే? అనిష్టం. తాను చెప్పేది సత్యమనీ ఎదుటివాళ్లు చేసేది తర్కమనీ అతని మనోభావం.

నీకు తెలీదు. తర్కంగాళ్లు మహాడేంజర్! వాళ్లు లోకాన్ని దోచేస్తారు అన్నాడు జానకితో క్యూ కాంప్లెక్సులో. పద్మా, ప్రసాదూ, ఉమాకాంతమూ వాళ్లకి కాస్తదూరంగా ఉన్నారు. కబుర్లు నవ్వులూగా ఉంది వాళ్ల పరిస్థితి. రామచంద్రుడికి మనసంతా కలిచేసినట్టుంది. వాళ్లు ముగ్గురూ ఒకవైపై తననూ తన కుటుంబాన్నీ వెలివేసినట్టుంది అతనికి.

క్యూల్లో జనాన్నీ ఏర్పాట్లన్నీ చూస్తున్న జానకి ఎంత బాగా చేశారండీ ఇదంతానూ అంది.

"ఏది?" అన్నాడు రామచంద్రుడు వాళ్ల వేపే చూస్తూ.

ఇదండీ అంది జానకి.

"రైమంటూ లేవాడు ఇదంటే ఏది?"

ఏదో చెప్పబోయింది జానకి. రామచంద్రుడి కోపం నిలవలేదు.

నీ మొహం! యిదంతా ఆయన దయ, మనుషులకీ ఆలోచన ఆయనే ఇచ్చాడు అన్నాడు

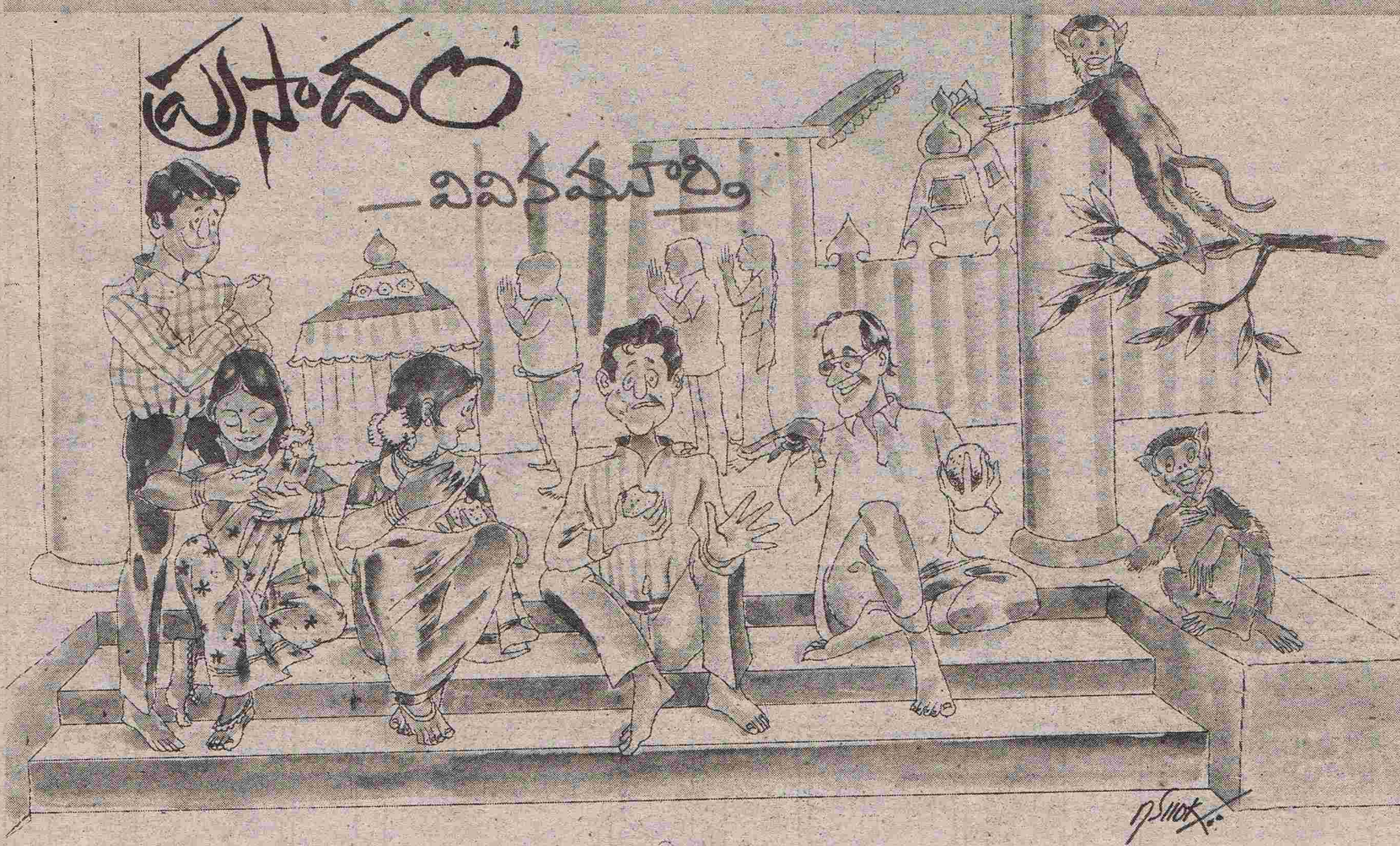

న్న రామచంద్రుడ్ని చూస్తూ అతడి బాధ ఏమిటి తనన్నదానికీ అతనంటున్నదానికీ సంబంధమేమిటో, ఉద్యోగం పోయిన తన తండ్రికీ తన బుద్ధికీ లింకేమిటో అర్థం చేసుకోవటాన్కి ప్రయత్నించింది జానకి. ఆవిడ బుర్ర అనేకరకాలుగా పరుగులు తీసి చివరికి ఆరోజు బుధవారం అన్న వాస్తవంమీద నిలిచాయి.

ఆమె హఠాత్తుగా లేచి

"అయ్యయ్యో నా తెలివిమండా! మధురగీతాలే మర్చిపోయానూ అంటూ వెళ్లి రేడియో ఆన్ చేసింది.

శిలలపై శిల్పాలు చెక్కినారూ అంటున్నాడు ఘంటసాల.

ఆవిడ వెళ్లిపోతుంటే రామచంద్రుడి నోరు హఠాత్తుగా మూతపడిపోయింది. ఘంటసాల గొంతు వినపడగానే అతనికి అరికాలి మంట నెత్తికెక్కింది. రివ్వున వెళ్లి రేడియో కట్టేశాడు.

"అసలుకి నీ ఉద్దేశ్యం ఏమిటి?" అన్నాడు మహోగ్రంగా.

"అయ్యయ్యో! మహా చక్కని పాటండీ! వింటే రాళ్లు కరుగుతాయి" అంది జానకి నొచ్చుకుంటూ.

నేనేం రాయిని కాదు కరగటాన్కి అన్నాడు మరింత గట్టిగా.

జానకి ఓ నిమిషం అతని మొహంలోకి పరిశీలనగా చూసింది చూసిచూసి ఫకాలున నవ్వేసి మీ మొహం! మీరేం రాయికాదు పాషాణమూ కాదుకానీ మీకెందుకండీ కోపం?"

రామచంద్రుడు వెంటనే ఆవిడ భుజంమీద చెయ్యేసి!

అది కాదు జానకీ! తిరపతి వెళ్దామంటే డబ్బులు సర్దుబాటయితే వెళ్లొచ్చు! వెళ్లి చాలాకాల ఉంది. దాంతో మిలాంటి వాళ్లుండబట్టే కదండీ మాస్టారూ! భగవంతుడి మీద జనాలకు నమ్మకాలు పోతున్నాయి అనేశాడు. పద్మమొహం మాడిపోవటంతో ప్రసాదు మొహం మాడిపోయింది. తమ్ముడి మొహం చిన్నబోవడంతో జానకి నొచ్చుకుంది. రామచంద్రుడు ఎవరినీ గమనించకుండా పోయి క్యూలో నించున్నాడు. తనతో బాటు పిల్లల్నీ తీసుకుపోయాడు.

ఆడబడుచు భర్త అని పద్మ సస్తాయించింది. కొత్త అల్లుడి బావగారని ఉమాకాంతమూ ఊరుకున్నాడు. అమ్మయ్య అనుకున్నాడు ప్రసాద్. అంతా క్యూలో నించున్నారు.

తనకి అడ్డులేకపోవడంతో రామచంద్రుడు హీరో అయిపోయాడు. కొండమీద గెస్టు హౌస్ ఉమాకాంతం ముందుగానే బుక్ చేసి ఉంచాడు.

"నేను భగవంతుడిచ్చిన గెస్ట్ హౌస్‌లో ఉంటాను అన్నాడు రామచంద్రుడు.

ఈసారి ఉమాకాంతం ఊరుకోలేదు.

'గెస్ట్ హౌస్‌లు మనుషులు కడతారు. మనుషులు ఇస్తారు. మనుషులు ఉంటారు అన్నాడు.

రామచంద్రుడు విస్తుపోయాడు. ఆ జవాబుకి కాదు. అందులో ధ్వని అర్థమై కాదు. ఆ జవాబు ఉమాకాంతం ఇవ్వడం అతనికి షాకింగ్‌లా ఉంది. అతని లెక్కల ప్రకారం ఉమాకాంతం తన బావమరిది అత్తారి తరపువాడు. అంటే తను అనదగ్గవాడు. వాళ్లు పడదగ్గవాళ్లు. లోకువవాళ్లముందు జ్ఞానప్రదర్శన చేయాలనీ, వాళ్లు దానిని ఎలాంటి తభావతూ లేకుండా అంగీకరించాలనీ,అది లోకమర్యాద అనీ రామచంద్రుడి అంచనా. వాళ్లు తనముందు నోరు విప్పటం పద్ధతికాదని అతని హౌస్‌కి డబ్బు కట్టే ఉండదు. అంటూ ముగించి జానకి వైపు చూశాడు. జానకి నిద్ర మ్రాడగానే అతనికి ఎక్కడలేని ప్రేమా ముంచుకొచ్చేసి పోన్లే పిచ్చిపిల్ల! వంటబెడద తప్పింది అనుకున్నాడు.

ప్రసాదూ పద్మా ఉమాకాంతమూ తిరగటానికి బయటకు వెళ్లారు. పద్మ మొహం చిన్నబోయి ఉంది.

సరవాలేదమ్మా! అంటూ ఉమాకాంతం పద్మను సర్దబోయాడు.

దేవుడిమీద అందరికీ ఉంటుంది భక్తి. ఉంటే మాత్రం.. అలా తీసి పారెయ్యచ్చేంటి? అంది పద్మ. ప్రసాదు బెల్లంకొట్టిన రాయిలా ఉండిపోయాడు. పక్కనే ఉండి వింటూనే విననట్టు గోళ్ల కొరుక్కుంటూ ఎటో మొహం పెట్టాడు.

"పాపం" ఆయన కాస్త చాదస్తుడు. పెద్దవాళ్లు అలాగే ఉంటారు అన్నాడు ఉమాకాంతం ప్రసాదు వేపు ఓ కన్నుపారేసి. ప్రసాదు బావగారిని వెనకేసుకురాలేదు. దానివల్ల పద్మలో వెలుగువస్తుందని అతను అనుకున్నాడని ఉమాకాంతం అనుకున్నాడు. దాంతో ఉమాకాంతంలో మాత్రం వెలుగువచ్చింది కుర్రాడు మంచాడే! పిల్ల సుఖపడుతుంది అనుకున్నాడు తను.

మరుసటిరోజు స్పెషల్ క్యూలో పోదామన్నాడు ఉమాకాంతం.

"మహాపాపం"అన్నాడు ముక్తసరిగా రామచంద్రుడు.

"పాపమయితే ఈ పద్ధతి ఎందుకుంది" అన్నాడు ఉమాకాంతం. ప్రసాదుమౌనం ఇచ్చిన ఉత్సాహంతో అతను ఉన్నాడు.

ఎందుకుందంటే ఎందుకుందంటే అంటూ తడబడి భగవన్నిర్దేశం వల్ల అంటూ జాలిగా.

రామచంద్రుడు తగ్గిపోతుంటే ఉమాకాంతం ఊరుకోలేదు. తాను తెచ్చిన ప్రసాదాన్ని రామచంద్రుడు కళ్లకు అద్దుకుని నోట్లో వేసుకున్నాక అతను అన్నాడు పద్మా! చాలా స్పెషల్.

ఆ మాట పద్మతోనే అన్నా, రామచంద్రుడు వినాలన్నట్టే ఉమాకాంతం అన్నాడు. అతని చూపులో చిన్న పిసరు హేళన ఉంది.

ఆ మాటా, చూపూ రామచంద్రుడి గొంతులో దిగబడింది. అలా ఇవ్వబడిన ప్రసాదాన్ని భగవత్ప్రసాదంగా భావించి మింగాలో అది భగవదపచారంగా భావించి విసర్జించాలో అతనికి తెగలేదు. అయితే ఆ వస్తువు రుచి అతని సమస్యను తేల్చేసింది.

లోకంలో జరిగిపోతూవున్న విషయాలపట్ల సహజసందేహాలను స్వబుద్ధితో పరిష్కరించుకుంటే శిక్షణ కొరవడిన రామచంద్రుడు, మనఃకల్పితమయిన గౌరవాల యథార్థ రూపాన్ని పరిశీలించుకోలేక వాటిని నిలబెట్టుకోలేకపోవడం వల్ల ఏర్పడిన వెలితిని తొలగించుకోలేని రామచంద్రుడు ట్రైన్ ఎక్కాడు. అన్నింటినీ భగవంతుడికి వదిలేశాడు.

రైలు ఎక్కించటానికి వచ్చిన ఉమాకాంతం అన్నాడు.

మీరు చాలా మంచివారు. నిక్కచ్చయిన మనుషులు. మా పిల్ల మీ కుటుంబంలో సుఖపడుతుంది.

దాంతో రామచంద్రుడికి ఉమాకాంతంలో భగవంతుడే కనిపించినట్టయింది.

అతను తిరుగుప్రయాణం కొనసాగించాడు.

16/12